

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. VIII. TIT. II. De Servit. Præd. Urb.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9044

vind. Nam folis illis casibus, ubi quid pati, vel non facere vicinus cogitur, privatur jure libertatis, vi cuius vel facere, vel prohibere poterat.

Atque hinc si quis vi pacti obligatur, ut in suo pingat, viridaria tollat, aut amœniorem prospectum præstet, non erit servitus; *d. l. 15. l. 33. serv. urb.* Sed solum inde actio personalis ex pacto datur.

OBJ. (1) *L. 33. serv. urb. d. l. 6. §. 2.* ubi servitus est, qua quis vicinum cogit, ut parietes reficiat.

RESP. Imo servitus hæc est oneris ferendi, quæ in patientia vicini consistit, at non potest dominans uti hac servitute nisi vicinus parietem reficiat, adeoque hæc refectio non est servitus, sed ejus consequens.

OBJ. (2) Quod detur servitus altius tollendi. *§. 2. Inst. act.*

RESP. Imo hæc servitus non in faciendo, sed (positis terminis habilibus, de quibus vide *tit. seq. q. 2.*) in patiando consistit. Dissent. *Schneid. ad §. prædiorum Inst. servit. n. 15.* Eadem ratio est in servitute officendi luminibus, de qua vid. *Dn. Coccej. Hyp. Inst. tit. de servit. §. 8. n. 8.*

Hodie quoque eadem juris ratio obtinet, indeque ex ejusmodi pacto moribus tantum dabitur actio personalis. *Stryk. U. M. tit. de servit. §. 3.* ubi dissentiunt Dd.

Neque OBSTAT, quod hodie jura bannaria vigere videamus, quæ revera sunt servitutes faciendi.

RESP. Imo non debentur ex jure servitutis, sed ex pacto vel expresso, vel, si jure præscriptionis acquirantur, tacito. Idem quoque obtinet in operis rusticis, vide omnino *Stryk. U. M. d. §. 3.* Neque tunc actio confessoria realis, sed actio personalis ex pacto, vel in factum, datur.

LIB. VIII. TIT. II.

DE

SERVIT. PRÆD. URB.

Qv. I. *An in materia servitutum horti & stabula sint prædia rustica an urbana?*

RESP. In hac materia servitutum *horti* sunt prædium rusticum, *Stabula* vero urbanum; Quia omnia ædificia, indeque & stabula

Uuu 3

Laut. pag. 136 verb. etiam horti ad vota, lupt. Sc.

la, sunt prædia urbana, omnes vero fundi jacentes, adeoque & horti, five olitorii, five voluptarii, prædia rustica. *tit. præced. q. 1. Conf. l. 3. ff. servit.*

Idem quoque (2) obtinet in materia taciti pignoris, etfi ex alia ratione: Ibi enim *horti* itidem sunt prædia rustica, & *stabula* urbana, indeque invecta & illata in *his* non in *illis* tacite pignori sunt. *l. 4. §. 1. in quib. c. pign.* Nam ideo invecta &c. in prædio urbano & in stabulo habentur pro pignore, quia nulla alia securitas est. Secus in prædio rustico & in horto; ibi enim fructus nati satis pro cautione sunt. *d. l. 4.*

Exc. Nisi hortus sit voluptarius, tunc enim cessat tota ratio fructuum.

Aliud (3) obtinet in materia alienationis prædiorum, nam ibi omnia prædia rustica, ex quibus scil. pupillus quotidianas necessitates sumere potest, uti sunt *horti*, pro rusticis habentur, indeque alienari non possunt: E contrario, omnia prædia, unde quotidiana alimenta ita non percipiuntur, uti sunt *stabula*, sunt urbana, & alienari possunt. *l. 193. V. S.* at iterum excipiuntur horti si voluptarii sint, *d. l. 4.* nam tunc quoque cessat tota ratio quotidianorum alimentorum.

Male ergo *Lauterbachius* in materia servitutum hortos voluptarios refert ad servitutes urbanas, cum sint fundi jacentes, nam licet in materia alienationis prædiorum minorum (vid. *l. 193. V. S.*) eo referantur, tamen diversa ratio est in materia servitutum, ubi prædia alio sensu urbana dicuntur.

Obj. *L. 2. ff. servit.*

Resp. Distinguuntur ibi prædia non ex sua qualitate sed ex situ, *arg. voc. praetorii.*

Qv. II. Quid sit servitus altius tollendi?

Laut. pag. 136. verb. (4) Altius tollendi. Resp. Dd. eam communiter ita describunt, *quando vicinum cogere possum, ut aedes suas in meam utilitatem altius tollat;* utilem autem eam esse posse tradunt mercatoribus, quorum interest tabernas opacas esse. Utilem quoque eam esse ajunt ad arcendum impetum ventorum, vel ut umbram habeam in eo loco, quo solem habere gratum non est. vid. *l. 17. pr. serv. urb.* vel si, ut vicini pro-

prospectus in meum hortum impediatur, ille murum vel parietem altius erecturum promittat: *Schneid. ad §. 2. Inst. Servit. n. 15.* Verum his terminis positus servitus revera in faciendo consisteret, contra textum expressum in *l. 15. §. 1. servit.* adeoque si tale aliquid se facturum promisit vicinus, non erit servitus, *dist. l. 15.* sed actio saltem personalis ex pacto dabitur. *vid. tit. præc. q. 11. Conf. Dn. Stryk. U. M. h. §. 6.*

Alia igitur fingenda species, aliquæ supponendi termini, ut hæc servitus rite constituatur: Quando nimirum lege loci constitutum est, ne ultra veterem formam (quæ apud Romanos lege Augusti erat 70. lege Trajani 60. lege Leonis 100. pedum altitudo, *Goth. ad l. 12. §. 1. C. aedif. priv. lit. e.*) aliquis ædificaret, & vicinus huic juri suo renunciat alterique permittit, ut non obstante lege contraria altius tollat: hoc casu vicinus vi pacti sui cogitur pati, ut ego ædes meas altius tollam, ita textus egregius est in *d. l. 12. §. 1. verb. Qui proprias domos renovare cupiunt etc.* (idem si novas exstruant, uti statim id sequitur) *veterem formam non excedant etc. Si vero pactum vel stipulatio ædificanti suffragetur, liceat ipsi secundum vim pacti & stipulationis ædificare etiam si officere vicinis, quibus pactum adversatur, ita ædificando videatur.*

Non ergo in eo consistit hæc servitus, quod vicinus cogatur altius tollere, & quis unquam talem servitutem sibi imponi patitur? sed quod ille cogatur pati, ut ego, cum lege loci id eo invito non liceret, altius ædes meas erigere possim. vide late *Stryk. U. M. h. §. 8.* Aliam quoque speciem fingit *Celeb. Dn. Pagenst. in not. ad Laut. man. 3. p. 70.* si scilicet vicinus cogitur pati, ut meis sumptibus ædes ejus altius tollam; quam laudat *Stryk. U. M. h. §. 7.*

Licet autem postea in infinitum erigere ædes permissum fuerit, *d. l. 12. §. 2.* Non tamen desit hujus servitutis usus, quia illa facultas restricta fuit in *l. f. §. f. C. Servit.* ubi nemo vicino ventum ad secernendas paleas a frugibus idoneum ædificando auferre potest. Si ergo vicinus ut ventum ei auferam consentiat, hujusque legis beneficio renunciat, ego altius ædificare possim, & quia tum vicinus vi pacti id pati cogitur, recte servitus altius tollendi dicetur. *L. 2. h.*

Eadem ratio est, iidemque termini supponendi sunt in servitutibus, ut luminibus vel prospectui officiat; de quibus vide *d. l. 2. ff. h.* & utilis ea est, quando vicinus cogitur pati, ut ubi id quoque jure loci alias non licet (ut in *d. l. 12. §. 1. & 2.* & in toto Palati-

latinatu) lumini & prospectui ipsius officiam. *B. Par. Hyp. Inst. h. §. 8. n. 6. & 8.*

Alium casum, ubi negatoria agens se fundat in libertate civili, affert *Lynch. cent. 14. dec. 1374.*

LIB. VIII. TIT. III.

DE

SERVITUT. PRÆD. RUST.

Qv. I. *An aqua etiam non perennis ducatur?*

Laut. pag. 138. verb. Ex aequitate etiam etc. **A**FFIRMAT hoc *Laut. h. p. 138.* idque ex æquitate permitti ait, sed contrarium verius: neque enim tunc vera servitus dici potest, quia causa non est perpetua. *vid. sup. tit. 1. §. 2.*

O B J. *L. 9. ff. h. verb. Hodie ex quocunque loco constitui solet.*

R E S P. Hoc non ex jure, nedum æquitate, sed usu & moribus est.

Qv. II. *An jus compascui sit vera servitus?*

Laut. pag. 138. verb. Aliud est jus compascui etc. **N**E G. Quod sequentibus rationibus probat *B. Parens in disp. de Praescr. extraord. th. 23. seq.* (I) Quia qui compascua habet, non utitur jure servitutis, adeoque nec eo usu servitutem unquam acquirit. Quod non utatur jure servitutis, sic demonstratur: Vel enim utitur jure servitutis personalis, vel prædialis, *arg. l. 1. ff. de Servit.* Non jure *personalis*; quia quatuor tantum in universum sunt servitutes personales, usufructus, usus, habitatio, & servorum operæ, uti pater ex *lib. 7. fforum*, ubi ex professo de servitutibus personalibus tractatur; & ex *rubr. & tot. tit. C. de Usufr. habit. & minist. serv.* nec non ex *lib. 2. Inst. tit. 4. & 5.* Neque ullum alterius personalis servitutis vestigium in jure extat: Neque utitur jure *prædialis*, quia servitutes prædiales nullæ sunt, nisi quæ & quatenus ad utilitatem fundi vicini pertinent; adeo ut, si cui expresse quoque constituta sit servitus pascendi, is non possit pecora immittere, quibus ad usus suos domesticos, vel ad commercia utilis est, sed tantum quæ ad utilitatem agri sui habet, uti boves aratorios &c. per text. expr. in *l. 5. in fin. ibi: non ultra posse quam ad eum ipsum fundum opus sit. l. 6. princ. & §. 1. ff. de servit. præd. rust.* At compascuorum usus promiscuus est, & valet cujusque usus causa pecora habeantur; ut constat. Igitur qui compascuis utitur

